

Kunstner fra Grønland udstiller ved Horsens

Tony Bisgaard fra Narssaq paa visit — skal bringe potteplanter med tilbage til sin kone

Da Horsens Folkeblad for et par aar siden havde en udsendt medarbejder i Grønland, traf han bl. a. i Narssaq kunstneren Tony Bisgaard, som nu har opholdt sig i Danmark nordligste amt i 25 aar. Han arbejdede oprindeligt som keramikker i Amerika, men kom, saa under den anden verdenskrig med et transportskib, der skulle anløbe Narssarssuaq i Grønland, hvor amerikanerne havde oprettet en stor base. Skibet blev torpederet, og flere hundrede omkom. Ved en skæbnens tilskikkelse blev Bisgaard samlet op af et af de eskorterende skibe, og han slog sig ned i Grønland, hvor han blev gift.

Nu er han kommet paa besøg i

maaske end kan lyde, har han frosset godt den første tid, selvom han nu glæder sig over det milde forarsvejr, og den natur som staar i fuld udvikling. Bisgaard har aabnet en mindre udstilling af akvareller hos en af sine gamle bekendte fra Grønland, Bjarnholt i Grønlænderkroen ved Brund. Desværre er udstillingen kun aaben i dag og i morgen, saa man skal skynde sig, hvis man vil opleve billeder, der er specielt grønlandske og fortæller meget om den helt vidunderlige og

Stadig brug for læger

Et af formålene med besøget i Danmark er, at Bisgaard i København skal besøge to sønner, den ene gaar paa telegrafistskole, den anden skal snart op til studentereksamen, hvorefter det er hans hensigt at læse til læge. — Der er stadig brug for læger i

det er da min søns ønske at vende hjem til Grønland og virke der, naar han har taget sin eksamen, fortæller Bisgaard. Et andet formaal med rejsen er, at jeg har lovet min kone at tage nogle potteplanter med hjem til Narssaq.

Jeg har hjemme kunnet glæde mig over, at mine kalder og mine billeder er slaaet godt an. Mange turister har besøgt vort hjem, og jeg holder til stadighed udstillinger i forskellige grønlandske byer. Jeg bor jo løvrigt i den by, hvor kredslægesønnen fra Brædstrup og dennes hustru er læger. Desværre er der endnu ikke sket den udvidelse af det lille hospital, som forlængst er

IFødes edskriteriet

— Forholdene i Grønland, hvordan er de?

— Der er fremskridt at spore, men der mangler, som de fleste via ved, meget endnu. Selvom det maaske ikke kommer mig at kritisere, kan jeg ikke forstaa, at man stadig ikke har faaet løst problemerne omkring fødestedskriteriet, siger Bisgaard stilfærdigt. Det ses ikke at være rimeligt, at en grønlænder, der har nøjagtigt samme uddannelse som en udsendt, ikke ogsaa skal have samme ion. I dag maa man nøjes med betydeligt mindre.

Det er da klart, at vi ønsker, at vore børn skal have den bedst tænkelige uddannelse. Det betyder ofte lang tids adskillelse mellem forældre og børn, noget som ikke er særlig behageligt. Jeg kan nævne, at den ene af mine sønner ikke har været hjemme til jul i fem aar. Men alene det, at de kan faa en uddannelse, er vi glade for, og de økonomiske vilkaar herfor synes jeg ogsaa er udmærkede.

Tony Bisgaard fotograferet med en model af en grønlandsk kajak

Om at vende hjem

— Kunne De selv tænke Dem at vende tilbage til Danmark?

— Det er faktisk meget vanskeligt at svare paa. Jeg er glad for at komme paa besøg her. Paa den anden side har jeg mit virke under grønlandske forhold, som er vanskelige at sige farvel til. Selvfølgelig har baade min kone, der er født i Grønland, og jeg drøftet spørgsmaalet, men foreløbig har vi ikke truffet nogen beslutning.

Lad mig endelig sige, at jeg er glad for at faa lejlighed til at vise lidt af det, jeg laver, hernede, og jeg haaber da, at folk vil synes om mine arbejder, slutter Tony Bisgaard.

P. N.